

Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

III Niedziela Wielkanocna

1 maja 2022

LITURGIA SŁOWA

Dz 5,27b-32.40b-41; Ps 30; Ap 5,11-14; J 21,1-19

Ref. psalmu: **Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś**

Jezus ukazał się znowu nad Morzem Tyberiadzkim. A ukazał się w ten sposób: Byli razem Szymon Piotr, Tomasz, zwany Didymos, Natanael z Kany Galilejskiej, synowie Zebedeusza oraz dwaj inni z Jego uczniów. Szymon Piotr powiedział do nich: „Idę łowić ryby”. Odpowiedzieli mu: „Idziemy i my z tobą”. Wyszli więc i wsiedli do łodzi, ale tej nocy nic nie złowili. A gdy ranek zaświtał, Jezus stanął na brzegu. Jednakże

uczniowie nie wiedzieli, że to był Jezus. A Jezus rzekł do nich: „Dzieci, czy nie macie nic do jedzenia?”. Odpowiedzieli Mu: „Nie”. On rzekł do nich: „Zarzućcie sieć po prawej stronie łodzi, a znajdziecie”. Zarzucili więc i z powodu mnó-

stwa ryb nie mogli jej wyciągnąć. Powiedział więc do Piotra ów uczeń, którego Jezus miłował: „To jest Pan!”. Szymon Piotr, usłyszawszy, że to jest Pan, przywdział na siebie wierzchnią szatę, był bowiem prawie nagi, i rzucił się w morze. Reszta uczniów dobiła łodzią, ciągnąc za sobą sieć z rybami. Od brzegu bowiem nie było daleko, tylko około dwustu łokci. A kiedy zeszli na ląd, ujrzeni żarzące się na ziemi węgle, a na nich ułożoną rybę oraz chleb. Rzekł do nich Jezus: „Przyńście jeszcze ryb, któreście teraz ułowili”. Poszedł Szymon Piotr i wyciągnął na brzeg sieć pełną wielkich ryb w liczbie stu pięćdziesięciu trzech. A pomimo tak wielkiej ilości sieć się nie rozerwała. Rzekł do nich Jezus: „Chodźcie, posilcie się!”. Żaden z uczniów nie odważył się zadać Mu pytania: „Kto Ty jesteś?”, bo wiedzieli, że to jest Pan. A Jezus przyszedł, wziął chleb i podał im, podobnie i rybę. To już trzeci raz, jak Jezus ukazał się uczniom od chwili, gdy zmartwychwstał. A gdy spożyli śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra: „Szymonie,

Zwróć uwagę na wspólnotę apostołów. Po trudnych przeżyciach męki i śmierci Mistrza, po licznych próbach wiary, wracają nad Jezioro Galilejskie – miejsce swego powołania. Pragną odnaleźć pierwszą gorliwość powołania. Nie wszyscy jednak przyszli nad jezioro, choć Jezus kilka razy obiecywał, że tam będzie ich oczekiwał.

Jaka jest obecna kondycja mojego powołania? Czy nie powinienem wrócić do pierwotnej miłości i odnowić zapał, jaki towarzyszył mi na początku?

Będę kontemplował Jezusa, który wypatraje swoich apostołów. Zechcę usłyszeć Jego pełne czułości słowa: „Dzieci, czy nie macie nic do jedzenia?”. Uświadomię sobie, że z tą samą czułością zwraca się Pan do mnie. Pomyślę o różnych momentach życia, w których poczułem ciepło Jego troskliwej obecności. Wyrażę Jezusowi moją wdzięczność.

Jezus napelnia sieci apostołów. On jest w każdym moim trudzie. Żaden trud nie jest daremny, jeśli Mu zaufam i będę cierpliwie czekał na owoce wysiłku i cierpienia, które zapewni mi On sam.

„To jest Pan”. Poproszę o dar rozpoznawania Jezusa pośród mojego codziennego zmęczenia i trudów. Będę kontemplował Jezusa, który spożywa posiłek z apostołami. Podziękuję za Jego nieustanną obecność we wspólnocie, w której żyję, a zwłaszcza za Eucharystię, w której mogę razem z Nim przeżywać ucztę, na której On sam staje się dla mnie pokarmem. Będę się starał rozpoznawać obecność Jezusa w różnych momentach dnia, powtarzając: „To jest Pan”. Krzysztof Wons SDS

synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?" Odpowiedział Mu: „Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham”. Rzekł do niego: „Paś baranki moje”. I powtórnie powiedział do niego: „Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?” Odparł Mu: „Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham”. Rzekł do niego: „Paś owce moje”. Powiedział mu po raz trzeci: „Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?” Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: „Czy kochasz Mnie?” I rzekł do Niego: „Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham”. Rzekł do niego Jezus: „Paś owce moje. Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: Gdy byłeś młodszy, opasywałeś się sam i chodziłeś, gdzie chciałeś. Ale gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce swoje, a inny cię opasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz”. To powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią uwielbi Boga. A wypowiedziawszy to rzekł do niego: „Pójdź za Mną!”. – *Oto słowo Pańskie.*

ZAPRASZAMY NA NABOŻEŃSTWA MAJOWE

Maj jest w Kościele miesiącem szczególnie poświęconym czci Matki Bożej. Słynne „majowe” – nabożeństwa, odprawiane w kościołach, przy grotach, kapliczkach i przydrożnych figurach, na stałe wpisały się w krajobraz Polski. Jego centralną częścią jest Litania Loretańska.

W naszej parafii Nabożeństwa majowe rzez cały maj zapraszamy na nabożeństwa majowe z wystawieniem Najświętszego Sakramentu codziennie o godz. 18:00. W środy – połączone z wezwaniami do MBNP i św. Józefa.

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Co pozwoliło Piotrowi i Apostołom czynić znaki i cuda? Jaką nauką napełniali Jerozolimę, że budzili niepokój wśród przywódców religijnych Izraela, nie pozwalając zakopać głęboko w pamięci wspomnień o wydarzeniach paschalnych? Co sprawiło, że z zagubionych i zdezorientowanych, ale posłusznych swemu Panu uczniów, stali się zaczynem powstającej wspólnoty chrześcijańskiej, i z odwagą godną naśladowania głosili Prawdę o Jezusie?

Apostołowie nie działali w ramach lokalnej organizacji pozarządowej lub społecznej. Nie realizowali kolejnych, ewangelizacyjnych zadań, które odhaczali na liście „do

zrobienia”. Autorytet Piotra był wi doczny, ale stanowili kolegium, wspólnotę obdarzoną Duchem Świętym, uzdalniającą do kontynuowania misji Jezusa.

Apostołowie byli ludźmi o różnych osobowościach, charakterach, profesjach, a to, co ich łączyło, to głęboka miłość do Jezusa. Jego postawili w centrum swojego życia. Mogli być skuteczni, bo żyli tym, w co wierzyli, co uznawali za prawdę i tak, jak nauczyli się od swego Pana. Z szacunkiem dla każdego, także tych, którzy okazywali się niegodziwcami. Z odwagą stawali wobec codziennych spraw i wyzwań. Mądrości szukali i odnajdywali ją w Słowie Bożym.

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1548 W służbie eklezjalnej poświęconego kapłana jest obecny w swoim Kościele sam Chrystus jako Głowa swojego Ciała, jako Pasterz swojej trzody, Arcykapłan odkupieńczej ofiary, Nauczyciel Prawdy. To właśnie wyraża Kościół, mówiąc, że kapłan na mocy sakramentu święceń działa "w osobie Chrystusa-Głowy" (*in persona Christi Capitis*): Jest więc jeden i ten sam Kapłan, Chrystus Jezus, którego najświętszą Osobę zastępuje kapłan. Ten ostatni bowiem dzięki konsekracji kapłańskiej upodabnia się do Najwyższego Kapłana i posiada władzę działania mocą i w osobie samego Chrystusa (*virtute ac persona ipsius Christi*). Chrystus jest źródłem wszelkiego kapłaństwa: kapłan Starego Prawa był figurą Chrystusa, a kapłan Nowego Prawa działa mocą i w imieniu samego Chrystusa.

1549 Przez pełniących posługę święceń, zwłaszcza przez biskupów i prezbiterów, we wspólnocie wierzących staje się widzialna obecność Chrystusa jako Głowy Kościoła. Według trafnego wyrażenia św. Ignacego Antiocheńskiego, biskup jest "figurą Ojca" (*typos tou Patros*), jakby żywym obrazem Boga Ojca.

Komentarz do psalmu

Psalmy są specyficzną, poetycką formą pokarmu duchowego otrzymanego od Boga. Psalm 30 jest pieśnią pełną radości z powodu ocalenia przez Boga i odnosi się do stanu ducha. Często sytuacja, w której się znajdujemy, wydaje się beznadziejna, niezrozumiała, bez sensu. Zwrócenie się do Boga z wiarą, że ma moc ocalenia, niekoniecznie

zmieni okoliczności zewnętrzne na lepsze. Komunia z Jezusem modlącym się w Ogrójcu: „Oddał ode mnie ten kielich” (Łk 22, 42) pozwala doświadczyć z Nim także poranka Zmartwychwstania.

Komentarz do drugiego czytania

Czy jesteśmy w stanie, jako lud odkupiony krwią Baranka, porzucić egoizm, konformizm, letniość i stać się nowym ludem, starcami, którzy jakością swojego życia śpiewali hymn uwielbienia? Wojny toczą się od zawsze i zubożenieliśmy na konflikty, które dzieją się daleko od naszych granic. Wojna na Ukrainie i napływająca fala uchodźców obudziła humanitarną aktywność. Czy

stanie się przyczynkiem do refleksji nad własnym życiem i wyborami, jakich dokonuję?

Czy świat bez wojen i przemocy, świat ludzi żyjących w przyjaźni i w harmonii z całą stworzoną naturą, zgromadzony, wokół Odkupiciela, Baranka – Chrystusa, pozostanie na kartach Pisma Świętego? Czy pozostanie mrzonką idealistów lub wizją fantastów.

Komentarz do Ewangelii

Ostatni, 21 rozdział czwartej Ewangelii został dopisany w momencie rodzącego się rozłamu wewnątrz wspólnoty, która zawiązała się wokół Jana. Kryzys powstał z powodu różnic w interpretacji istotnych problemów teologicz-

nych. Kwestia właściwego nauczania jest współcześnie jak najbardziej aktualna. Powszechna dostępność do nowoczesnych narzędzi komunikacyjnych to wielkie ułatwienie i wyzwanie. Rzetelne, mądre i odpowiedzialne przekazywanie treści wiary powinno wynikać z umiłowania Słowa Bożego oraz właściwej interpretacji natchnionego tekstu. Zdobywanie wiedzy nie tylko biblijnej i teologicznej, ale dotyczącej całego kulturowego dziedzictwa, wydaje się nie tylko niezbędne, ale wręcz konieczne w pracy apostołskiej.

Komentarze zostały przygotowane przez Klementynę Pawłowicz-Kot

LITANIA LORETAŃSKA

W maju, śpiewając Litanię Loretańską do Matki Bożej rozważamy tytuły, jakimi chrześcijanie na przestrzeni wieków obdarzyli Maryję – Matkę Pana Jezusa i naszą Matkę. Czym w ogóle jest litania? Gdzie szukać początków Litanii Loretańskiej? Jaka jest teologia tej modlitwy?

Słowo greckie *lite* albo łacińskie *litanía* znaczy: prośba, błaganie. Słowem „litanía” określamy zatem prywatną lub publiczną modlitwę błagalną, złożoną z wielu inwokacji skierowanych do Boga, Jezusa Chrystusa, Ducha Świętego, Matki Bożej lub świętych, połączoną z wezwaniami o ich wstawiennictwo i opiekę.

Genezę litanii jako formy modlitwy znajdujemy w tekstach ewangelicznych, w których ludzie spotykający Jezusa, zanoszą do Niego swoje błaganie (*Jezusie, Synu Dawida, ulituj się nad nami; Panie, zmiłuj się nade mną*). Kościół wezwania litanijne włączył do liturgii Mszy świętej. Występowały one i nadal występują w postaci modlitwy wiernych. Trwałe miejsce w liturgii ma jedynie Litania do Wszystkich Świętych, jako element niektórych obrzędów (Dni Krzyżowe, święcenia kapłańskie, litur-

gia Wigilii Paschalnej, poświęcenie ołtarza i kościoła).

W okresie Średniowiecza pojawiają się litanie we właściwym sensie. Ich funkcjonowanie regulowały akty prawodawcze Stolicy Apostolskiej. Wobec praktyki zastępowania kazań litaniami, Stolica Apostolska zakazała ich używania bez uprzedniego zezwolenia. Nastąpiło to w 1601 roku, za pontyfikatu papieża Klemensa VIII. Obecnie pozwolenie publicznego odmawiania ma pięć litanii: do Najświętszego Imienia Jezus, zatwierdzona dla całego Kościoła w 1886 roku przez papieża Leona XIII; do Najświętszego Serca Pana Jezusa, zatwierdzona w 1889 roku; do Najdroższej Krwi Chrystusa Pana, zatwierdzona w 1960 roku; Loretańska do Matki Bożej, ostatecznie zatwierdzona przez papieża Benedykta XIV; do świętego Józefa, zatwierdzona w 1909 roku.

Genezy Litanii Loretańskiej należy doszukiwać się we Francji w XII wieku. Wywodzi się ona ze średniowiecznej tradycji monastycznej, opiera się na starożytnych schematach maryjnych, zwłaszcza na modlitwie Kościoła Wschodniego, zwanej akatystem. W Loreto zaczęto śpiewać tę litanię od 1531

roku. Składają się na nią wezwania skierowane do Boga w Trójcy Świętej Jedynej, następnie 52 wezwania do Matki Bożej, przyzywające różne Jej tytuły, oraz trzy wezwania skierowane do Jezusa Odkupiciela. Wezwania do Matki Bożej, stanowiące zasadniczy trzon litanii, dzielą się na trzy grupy: dogmatyczną (od *Święta Maryjo do Panno wierna*); historiozoficzną (od *Zwierciadło sprawiedliwości do Wspomożenie wiernych*) i eschatologiczną (od *Królowo Aniołów do Królowo Polski*). Niektóre tytuły Stolica Apostolska polecała umieszczać z biegiem czasu. Ostatnim był tytuł *Królowo rodzin*, umieszczony w *Litanii Loretańskiej* w 1995 roku.

Nazwa tej litanii do Matki Bożej wywodzi się od niewielkiego miasteczka Loreto, znajdującego się w środkowych Włoszech, oddalonego kilkanaście kilometrów od wybrzeża Adriatyku, położonego na wzgórzu o wysokości 127 metrów nad poziomem morza. Miasto zostało założone około 1100 roku w miejscu, które było porośnięte wawrzynowym gajem. Łacińska nazwa miasta brzmi Lauretum i właśnie pochodzi od wawrzynu.

Loreto jednak słynie przede wszystkim z Sanktuarium Maryj-

nego, którego początki sięgają 1249 roku. W 1291 roku do Loreto został sprowadzony z Nazaretu Święty Dom przez rodzinę De Angelis (Aniołów), rządców Epiru. Zachowany dokument z września 1294 roku podaje, że Nicefor de Angelis, władca Epiru, dał w posagu swojej córce Ithamar, wychodzącej za mąż za Filipa z Taranto, syna Karola II, króla Neapolu, oprócz wielu różnorodnych dóbr także „święte kamienie wyniesione z Domu naszej Pani, Dziewicy, Matki Bożej”. Od tego czasu Loreto to przede wszystkim Sanktuarium Domku Nazaretańskiego.

Święty Domek Matki Bożej, został umieszczony w przepięknej bazylice, zbudowanej na planie krzyża łacińskiego w stylu późnogotyckim w 1469 roku. Składa się on z trzech ścian. Ścianę wschodnią, zastąpioną obecnie ołtarzem, stanowiła skała z grotą, która znajduje się w Nazarecie. Wewnątrz Świętego Domku nad ołtarzem została umieszczona figura Matki Bożej Loretańskiej, przedstawiająca Maryję z Dzieciątkiem na lewej ręce. Figura ta została przyozdobiona koronami na polecenie papieża Piusa XI. Wśród wielu kaplic znajdujących się w bazylice warto wspomnieć Kaplicę Polską, ozdobioną freskami w latach 1920-1946,

przedstawiającymi dwa wydarzenia z historii Polski: Zwycięstwo Jana III Sobieskiego pod Wiedniem i Cud nad Wisłą.

Sanktuarium w Loreto jest pierwszym Maryjnym Sanktuarium o charakterze międzynarodowym. Jest to Sanktuarium Słowa Wcielnego, bo przecież w Nazaretańskim Domku nastąpiło Zwiastowanie i wypowiedzenie przez Maryję: „Oto ja Służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego”. To Sanktuarium ukrytego życia Chrystusa. W domu rodzinnym, w Nazarecie, Jezus przygotowywał się do swojej publicznej działalności i zbawczej misji. Jest to również Sanktuarium chorych. Przybywają tutaj bowiem w licznych piel-

grzymkach ludzie z całego świata dotknięci chorobą, aby prosić Matkę Bożą o pociechę i pomoc w cierpieniu. Do tego Sanktuarium pielgrzymowali papieże Jan XXIII, Paweł VI, Jan Paweł II. 2 września 2007 roku do Loreto ma przybyć Ojciec Święty Benedykt XVI, aby przewodniczyć spotkaniu z młodymi Europy, w ramach przygotowania do Światowego Dnia Młodzieży 2008 roku.

Modląc się Litanią Loretańską warto widzieć miejsce, z którym wiąże się powstanie tej modlitwy i pamiętać o tym szczególnym miejscu na mapie Sanktuariów Maryjnych całego świata, które uczy cichego życia rodzinnego na wzór Jezusa, Maryi i Józefa oraz wielodusznego i radosnego podejmowania planu Bożej miłości. Święty Domek Matki Bożej w Loreto przypomina postawę pełną miłości wobec Boga i Jego zbawczych planów. Korzystając z bogactwa tej modlitwy szczególnie w maju każdego roku rozważamy udział w Dziele Odkupienia i znaczenie w życiu Kościoła Niewiasty z Nazaretu – najpiękniejszego moralnie Człowieka.

Fragmenty z wydanej przez Metropolitalne Wyższe Seminarium Duchowne książki: Matko Łaski Bożej. Rozważania na nabożeństwa majowe, Wrocław 2007.

OGŁOSZENIA

1. Dziękujemy za ofiary złożone na remont naszego kościoła.
2. Przez cały maj zapraszamy na **nabożeństwa majowe** z wystawieniem Najświętszego Sakramentu codziennie o godz. **18:00**. W środy – połączone z wezwaniami do MBNP i św. Józefa.
3. W tym tygodniu przypada **pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca**. W piątek – spowiedź św. od godz. **17:00**, w sobotę – nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi po Mszy św. o godz. **9:00**.
4. We wtorek – 3 maja przypada uroczystość **Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski**. Tego dnia Msze św. będą o godz. **7:00, 8:00, 9:00, 10:00** oraz **18:30**. Nie będzie Mszy św. o godz. **19:45**.
5. W przyszłą niedzielę taca będzie przeznaczona na Seminarium Duchowne.
6. W drugą sobotę miesiąca odprawiamy **Mszę św. pod obrazem Matki Bożej Muranowskiej** prosząc o wszelkie łaski dla naszej parafii. Jest to Msza św. zbiorowa.
 - a. Wspomnienia liturgiczne: poniedziałek – wsp. **św. Atanazego**, biskupa i doktora Kościoła; wtorek – uroczystość **Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski**; środa – wsp. **św. Floriana**, męczennika; piątek – święto **św. Apostołów Filipa i Jakuba**.

Konto parafii św. Augustyna: **56 1240 2063 1111 0010 0087 4213**

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: **ks. prał. Walenty Królak** oraz **Parafianie**.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: **lis888@wp.pl**